

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an	80 "		
Pe un pătrar de an	40 "		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

Nr. 291 Pres. ex 1929.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul drept-credincios al Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

*Iubitului Cler și Popor Credincios,
Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

*„Taină străină văd și preamărită,
Ceriu fiind peștera, Scaun de Herovimi
Fecioara, ieslea sălășluire, întru carea
s'a culcat cel neîncăput Christos Dum-
nezeu, pe carele lăudându-L Î-l mărim”.*
Immos.

Acum 1929 de ani o Taină suprafirească, nepătrunsă de mintea omenească, s'a desfășurat, iubiții mei, în Vitelemul Iudeei, în fața oamenilor. Această Taină este: „*Taina cea din veci ascunsă și de îngeri neștiută*”,¹⁾ hotărâtă de bunul Dumnezeu pentru mântuirea omenimei căzute în păcat prin neascultarea protopărinților noștri Adam și Eva în Raiu. Cel făgăduit de Dumnezeu, Christos Mântuitorul s'a pogorât din Ceriuri, născându-se în peșteră. Peștera umilă a luat locul Ceriului, ear Precurata Fecioară Maria purtând în pântecul Ei precurat și apoi pe brațele Ei pe Cel Atotputernic, pe Christos Dumnezeu, a înlocuit Scaunul herovimic, Troțul ceresc în lume. Dumnezeu, Mântuitorul Christos, Care toate le umple și cuprinde, dară de nimica nu poate fi cuprins, în scutece înfășat ca prunc, s'a lăsat cuprins de ieslea din peșteră.

Deaceea a și cântat Biserica astăzi, la sfânta slujbă de dimineață (Utrenia), imnosul: „*Taină străină văd și preamărită, Ceriu fiind peștera, scaun de Herovimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru carea s'a culcat cel neîncăput Christos Dumnezeu, pe carele lăudându-L Î-l mărim*”.

Cu adevărat, o Taină, o minune ce covârșește toate mințile, pe carea noi credincioșii o privim cu ochii noștri sufletești, cuprinși de sfântă evlavie, este Nașterea Domnului nostru Iisus Christos, pe *Carele lăudându-L Î-l preamărim* astăzi.

Nemărginita dragoste a lui Dumnezeu față de oameni s'a manifestat, s'a arătat, iubiții mei, prin nașterea Mântuitorului Iisus, carele luând chipul și firea omenească, s'a supus tuturor patimilor și suferințelor în lume, numai pentruca să ridice omenimea din întuneric, să o spele de noroiul păcatelor, să facă cu putință oamenilor a-și ajunge menirea pentru carea au fost zidiți, adică: *fericirea*.

Fericirea e menirea omului, pentru carea a fost zidit. Și această fericire adevărată, mai înaltă și sublimă, este rodul strănsei legături, a unirei omului cu Dumnezeu, a viețuirii lui

1) Tropariu gl. 4 a Născătoarei.

în și cu Dumnezeu, a contopirii omului cu voința lui Dumnezeu, cunoscându-L, și cunoscându-L iubindu-L și iubindu-L preamărindu-L. A-L cunoaște pe Dumnezeu cu adevărat și a-L iubi cu căldură, ferbinte, și a-L preainări neîncetat, formează cea mai înaltă fericire a omului, căci acestea îl unesc cu Dumnezeu.

Această fericire a fost primejduită prin păcatul strămoșesc, care a rupt legătura cu Dumnezeu, înstrăinând pe oameni de Dumnezeu până întru atâta, încât, după cum ne descopere istoria, atât sfântă, adică sfânta Scriptură, cât și cea lumească, oamenii au ajuns a nu mai cunoaște pe Dumnezeu, ci s'au închinat idoliilor și feluritelor vietăți. Necunoscându-L, nici nu L-au iubit, și neiubindu-L nici nu L-au preamărit.

Când spun acestea, iubitorilor, îmi sună în urechi glasul necredincioșilor și puțin credincioșilor: se poate vorbi de fericire atunci, când în lume sunt atâția săraci, flămânzi, goi, asupriți? Când sunt atâția schilozi și cuprinși de diferite boale? Când lumea e plină de mizerie? Se mai poate vorbi între astfel de împrejurări de fericire? Unde e ea? Fără îndoială lumea este plină de mizerii și de dureri. Și astfel, cel care ține ca cel mai mare bun pe lume: dominația, rangul înalt în viața de toate zilele, în societate, frumseța, bogăția, viața luxoasă, acela va susține, că în lume nefericirea stăpânește, fiind fericiți numai cei ce sunt în domnii, ranguri înalte, în bogății, cari își petrec viața în lux și desmerdări sau se pot lăuda cu frumseță trupească.

Dară, iubitorii mei, nu trebuie să se uite un lucru. Dacă este mizerie în lume, aceasta e o urmare a păcatului strămoșesc, care a atras pedeapsa și blăstămul lui Dumnezeu nu numai asupra omului, ci și asupra pământului, căci a zis Dumnezeu: „*Blăstămat să fie pământul din cauza ta, cu dureri vei mânca dintr'ânsul în toate zilele vieții tale*“...²⁾ Pământul s'a necurățit prin acel păcat și se necurățește într'una prin păcatele ce le săvârșesc oamenii, prin ucideri, furtișaguri, destrăbălare, scurt: prin fapte cari nici n'ar trebui să se pomenească între creștini. Apoi sunt mizerii, cari înșiși oamenii și-le fac, așa: sărăcesc, ajung în strâmtoare, la golătate și foame prin viață risipitoare, ajung la boală prin viața ușuratică sau destrăbălată. Toate acestea nu Dumnezeu le voiește, căci El urăște răutatea și păcatul, -ci oamenii înșiși prin propria lor lucrare și voință și-le câștigă.

Situația înaltă în societate, bogăția, luxul? Acestea sunt numai lucruri scilpitoare, pe din atară, sub cari se ascund foarte adesea cele mai mari dureri sufletești și trupești și cari nu arareori au atras după sine cele mai mari nenorociri pentru cei înzestrați cu aceste bunuri pământești și pentru urmașii lor, chiar și sinucideri. Aceștia, dacă își pierd situația, starea lor socială sau materială, devin ființele cele mai nefericite, cele mai de compătimit. Se știe din istorie, că înțeleptul grec Solon cercetând pe puternicul și bogatul rege al Libiei Crösus, acesta arătându-i nemăsurata lui bogăție și voind să audă dela dânsul că îl ține a fi fericit, i-a răspuns, că nimenea nu se poate numi fericit înainte de moarte. Regele a fost atins neplăcut de răspunsul înțeleptului, dară a avut nefericirea să se convingă de adevărul acestui răspuns, căci fiind învins în războiul de regele Cyrus al Persiei, a devenit prizonierul acestuia și ajunsese pe rug, ca să fie ars. Pe rug, aducându-și aminte de Solon i-a strigat de trei ori numele, ce auzind regele Cyrus, a întiebat de însemnătatea acestui strigăt, și apoi aflând cele spuse de Solon, a oprit arderea.

Dar acestea, iubitorii mei, sunt lucruri prea cunoscute, de toate zilele; înșivă uitându-vă împrejur v'ați putut și vă puteți încredința de adevăr.

Dară eu, iubitorii mei, nici nu voiesc să vorbesc de această fericire pământească și falsă și nici de mizeriile, relele ce sunt în lume, și cari, durere, din ce în ce tot mai mult se înmulțesc.

Eu am dorit și doresc să vorbesc de fericirea, să zic sufletească, de cea duhovnicească, carea străbate toată ființa omului aici pe pământ și carea nici odată nu se pierde și carea este premergătoarea fericirii vecinice, de carea va fi părtaș omul în lumina cerească în urma împreunei viețuiri cu Dumnezeu, ca răsplată pentru viața evlavioasă petrecută în consonanță, conglăsuire, cu voia lui Dumnezeu. De fericirea, carea purcede din însuși Dumnezeu, din grația și harul Său, ce se revarsă asupra omului și îl ridică deasupra mizeriilor lumii, mulțumită rescumpărării neamului omenesc de sub sarcina păcatului, săvârșită prin Domnul nostru Iisus Christos, Carele venind în lume, născându-se din Preacurata Fecioară Maria, a arătat calea care duce la înfăptuirea menirii noastre, la adevărata fericire.

2) Facerea c. 3, v. 17, 18.

El, Mântuitorul Iisus Christos ni-a luminat mintea ca să cunoaștem, să iubim și să preamărim pe Dumnezeu și astfel să ne îndeplinim menirea noastră atât aici pe pământ cât și, în urmarea acesteia, în viața viitoare să dobândim drept răsplata fericirea cercască.

Cel ce cunoaște pe Dumnezeu știe, că Dumnezeu e zid torul și stăpânul său și astfel, trăind amăsurat voinței lui Dumnezeu se lasă deplin în voia Lui între orice împrejurări, fără cârtire, știind bine, că nimica nu se poate întâmpla fără voia și îngăduința lui Dumnezeu. Care cu adevărat cunoaște pe Dumnezeu, acela îl și iubește. Nimica nu va putea să-l depărteze de Dumnezeu, să-i răcească iubirea, chiar și atunci, când îl va ajunge vre-un rău, vr'o durere; și în fine, că Dumnezeu fiind atotbun, dacă a și lasat să-l ajungă vr'o durere, aceasta a făcut-o în folosul său. Părintele adevărat, dacă într-o adevăr iubește pe fiul său, se folosește de dojană sau și de altă pedeapsă mai simțitoare pentru îndreptarea lui. Cunoscând și iubind pe Dumnezeu e cu neputință ca să nu preamărească pe Dumnezeu în tot locul și ceasul, aducându-I laudă și mulțumită.

Acesta e omul cu adevărat fericit pe pământ. Are un Dumnezeu și stăpân pe care îl cunoaște, iubește și preamărește. Se mulțamește cu ce i-a dat Dumnezeu, mult-puțin, bune sau rele; conștiința îi este liniștită lăsându-se în voia lui Dumnezeu și viețuind amăsurat acesteia, din care cauză și trecerea din viață îi este ușoară.

O, Doamne Dumnezeule, ce fericire ar fi dacă toți Te-ar cunoaște, toți Te-ar iubi și toți Te-ar preamări! Tu ești părintele tuturor, toți sunt fiii Tăi și frați într'olaltă și dacă toți Te-ar cunoaște, Te-ar iubi și preamări, toți s'ar iubi într'olaltă, unindu-se în dragostea către Tine și în preamărirea Ta, viețuind în dragoste după voia Ta, și ar înceta mizeriile de toate zilele pe pământ; uriciunile dintre frați și popoare.

Slăbiciunea omenească, răutatea și trufia însă sunt mult mai mari decât să ne fie dat a vedea această minune.

Din cele de până aci se poate vedea, iubiții mei, marele, ba covârșitorul preț ce-l are pentru om cunoașterea, iubirea și preamărirea lui Dumnezeu și ca rezultat, fericirea ce decurge din acestea. De aceea țin să ating acum și un mijloc prin carele cu deosebire se manifestează, se arată, iubirea și preamărirea lui Dumnezeu, și prin care omul se sfințește. Acest mijloc este împărtășirea cu sfânta Taină a Cuminecăturii, cel mai mare bun, cea mai mare fericire este pentru om viețuirea cu și în Dumnezeu. Și la acest bun, la aceasta fericire trebuie să năzuiască omul din răspuțeri. Ei bine: ce zice Domnul Iisus Christos? Ce ne învață El? El ne spune: „*Cel ce mănâncă Trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne și eu întru el*”³⁾.

Deci împărtășindu-ne cu sfânta cuminecătură, mâncăm însuși Trupul și bem însuși sângele Domnului nostru Iisus, Care ne spune apriat, lămurit, că rămâne în noi și noi în El. Prin împărtășire intrăm în strânsă legătură, ne unim cu Iisus Domnul, ne facem părtaș Trupului și Sângelui Lui, ne sfințim, ceea ce ne asigură viață vecinică după însuși cuvintele Lui, căci zice: „*Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață vecinică*”⁴⁾.

De aici urmează, că cel ce iubește pe Dumnezeu, se va sili ca cât mai des să se împărtășească; se va folosi de acest mijloc de susținere a legăturii cu Dumnezeu și de manifestare a iubirei și preamării lui Dumnezeu, din care ca din un nesecat izvor curge grația, harul lui Dumnezeu. Și vă recomand din tot sufletul, iubiții mei, folosirea acestui mijloc, atât pentru voi cât și pentru fiii voștri, că ce poate fi mai înălțător și fericitor decât strânsa legătură, uniunea cu Iisus? Și aceasta să o faceți nu numai în cele patru posturi de peste an ci și altă dată, cu deosebire înainte de sărbători mai mari, căci omul, după slăbiciunile omenești, ușor păcătuește. Ce înrăurire binefăcătoare are asupra sufletului omului împărtășirea cu sfânta Taină a Cuminecăturii, înșivă veți fi putut afla. Ea înviorează, înveselește sufletul omului; după împărtășire se simte mai ușurat, voios, înălțat; cei ce sunt în tulburări sufletești și bolnavi se liniștesc; Ea produce mângâiere și întărește încrederea și nădejdea în Dumnezeu împedcând descurajarea, carea însuși e o boală grea. Mai gândiți-vă, iubiții mei, că nimenea nu-și cunoaște sfâșitul, când va trebui se părăsească lumea. Câți trec din viață fără de veste! Și ce fericire este, dacă sfârșitul neașteptat îl află pe om în uniune, împreunare cu Iisus, și în această uniune trece în viață vecinică, iară nu despărțit de El prin păcat.

3) Ioan c. 6 v. 56,

4) Ioan c. 6 v. 54.

Bucurați-vă, iubiții mei, și vă veseliți astăzi, când cu ochii voștri sufletești vedeți în ieslea din peștera Vitileemului Iudeei pe Iisus Domnul, în scutece înfășat, prin a Cărui naștere din Preacurata Fecioară Maria s'a arătat pe pământ, *Taina cea din veci ascunsă și de îngeri neștiută*; bucurați-vă și vă veseliți, că a-ți avut fericirea a intra prin Taina sfântului Botez în ceata membrilor sfintei noastre Biserici ortodoxe, dreptmăritoare și astfel v'ați învrednicit a avea putință de a cunoaște, iubi și preamări pe Dumnezeu după vrednicie; bucurați-vă și vă veseliți, că din grația, harul lui Dumnezeu ați fost aleși, ca prin sfânta Taină a Cuminecăturii să puteți intra în strânsă legătură, în uniune cu Iisus Domnul, să vă sfințiți și să aveți viața vecinică; bucurați-vă și vă veseliți, că vă este dată putința a deveni fericiți pe acest pământ.

Bucurându-Vă și veselindu-Vă, iubiții mei, iubiți, laudați și preamăriți neîncetat pe Bunul Dumnezeu, dară totdeodată rugați-vă pentru cei necredincioși, pentru cei rătăciți și sectanți, cari din necunoașterea scripturilor și răstălmăcirea lor, din slăbiciunea lor sufletească sau din învârtoșarea inimii lor s'au instrăinat de sfânta noastră biserică eșind din sânul ei iubitor. Rugați-vă, ca Dumnezeu să lumineze mintea lor, să încălzească inima lor, și să-i readucă la sfânta Biserică, la dreapta credință, ca astfel și ei prin adevărata cunoaștere, iubire și preamărire a lui Dumnezeu să se poată mântui.

Darul Domnului nostru Iisus Christos, Carele astăzi ca prunc ni-se arată, să fie cu voi cu toți! Amin!

Impărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierescă,

Al Vostru tuturor

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopescă la sărbătorile Nașterii Domnului, anul 1929, iară al Arhipăstoririi noastre al zecelea.

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Pace și Bunăvoire.

În clipa morții Domnului, ne spun Evangheliile că pământul s'a cutremurat, întunec mare s'a făcut peste tot pământul timp de trei ore, mormintele s'au deschis și „mulți morți au înviat“, fiind aievea văzuți de vechile lor cunoștințe, apoi chiar catapeteasma — celui mai strălucit templu al lumii de atunci — s'a sfâșiat pe mijloc.... Chiar sutașul roman — om de toată încrederea —, văzând cele ce s'au făcut, — cuprins de sinceră mirare, mărind pe Dumnezeu, a strigat: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!“

Iar a treia zi mai înainte de răsăritul soarelui, Iisus „a înviat cu adevărat“, nu mai este în mormânt... Astfel încredințează îngerul — cel ce răsturnase piatra — pe femeile purtătoare de mir, cari veniseră la mormânt. „Alergați și spuneți învățăceilor Lui“...

Câtă încordare sufletească, câtă neliniște... sărmanii învățăcei ascunși pe unde apucaseră. Turburare adâncă și frică mare îi risipi pe toți cei buni, până 'n ziua Invierii.... Iar după Inviere, inima celor doi cari mergeau spre Emaus, era arzândă.

În cursul celor opt zile mai ales — câtă nedumerire, caracterizată prin ținuta lui Toma.

Apoi timp de 40 zile până la Înălțarea la Cer și chiar până în ziua mult așteptatei Pogorâri a Duhului Sfânt, în care destinderea luă sfârșit schimbându-se în curaj, încredere și hotărâre deplină, ca urmare a limbilor de foc.

*

Azi însă nimic din toată neliniștea aceasta. Din contră, fiecare din noi simte o mireasmă dulce, care plutește pretutindenea.... Odinioară toată lumea aștepta cu nerăbdare, ca pe cerul azuriu al vastului imperiu roman, extraordinarul să se arate.... Steaua minunată se arată 'n minunatul Orient. Ce se întâmplase oare?... Cei trei magi prealumiinați, văzând minunea și plecând „după stea“... au mers până la Ierusalim „în cetatea lui David“. După peripeții ajuns și înaintea lui Irod împăratul... Cheia cărților sfinte le ușurează întrebarea „unde s'a născut Cel fără început“.

Încărcați cu daruri — se prostern în fața punctului culcat în iesle. „Și deschizând vistiriile lor“, I-au adus aur, tămâie și smirnă. Momentul era solem și bucuria lor mare, căci ajunseră la vreme....

Păstorii din partea locului sunt avizați de îngerul Domnului.

„Iată, vă binevestesc vouă bucurie mare pentru tot poporul, că astăzi vouă s'a născut un

Mântuitor, care este Christos Domnul“.

„Și deodată s'a făcut împreună cu îngerul mulțime mare de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!“ (Luca II, 13—14).

Îngerii cântau în slavă — deasupra micului Betleem.... Păstorii laudau și se bucurau când au găsit un prunc înfășiat, culcat în iesle, căruia magii I-se închinau.

Cuvine-se deci, ca toată grija lumească și valurile spumegânde ale vieții să le liniștim pe câteva zile. Să alergăm și noi împreună cu magii și păstorii — închinându-ne, și cu îngerii cântând. Anul acesta vestea minunată va fi purtată pe la casele credincioșilor cu mai multă râvnă, de colindatori minunați. Capitala Țării, — dorind reinvierea datinilor străbune, anul acesta ca și anul trecut (pentru întâia oră) cu râvnă dublată, vrednică de toată admirația, — s'a pus în frunte pentru ca bucuria noastră să fie deplină. Ar fi doar vremea ca să ne mai gândim a ne întoarce la ideea înfrățirii, a păcii și a iubirii creștinești.

„Îngerii cu păstorii măresc,

Iar magii cu steaua călătoresc...“ (Svetilna Nașterii Domnului).

Pacea să se sălășluiască în toată lumea!... Dar să ne rugăm ca ea să fie bine primită și pe meleagurile scumpei noastre țări, coborând mai ales în inimile azi prea învrăjbite ale celor „de-un un sânge și un neam“.

București, Nașterea Domnului 1929.

Pr. Dr. I. Felea

Pilda smereniei să luăm!

Gânduri de Grăciun.

Pilda smereniei ni se dă, între alte dumnezeiești pilde, astăzi...

Ca să-l izbăviască din robia păcatului, Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat se hotărăște să ia chipul acestui rob, chipul omului!

El răsbate sferile candido ale eternității; sfășiind timp și spațiu, El se coboară pe pământ, ca petrecând între noi mai puțin decât o viață de om, și cunoscând neputința acestui om să salveze dela moarte viața lui...

În adâncurile răsăritului bătut de soare; într'o mică țărișoară, un loc retras de lângă umilul oraș Vitleem, îi oferi sălășluire pământescă.

Aici o fecioară smerită și plină de frica lui Dumnezeu se învrednicește a fi Maica Domnului.

Nu fată de împărat, nu casă falnică, nici pat mătăsos încunjurat de doftori și de moașe împrejmuesc pe Cel care se naște, nu! Maria, fiica unor oameni ca toți oamenii, cari n'aveau niscaiva slujbe înalte sau altă trecere la popor, decât că erau oameni drepti și cu frica lui Dumnezeu și cari de timpuriu murind, o lăsașeră orfană; aceasta avu darul de a naște pe Messia cel așteptat. Și ea în timpul nașterii fiind pe drumuri — căci porunca împărătească o mâna să se 'nscie — îl născu la marginea orașelului, într'o peșteră ciobănească. Locul doftorilor îl ținură acești păstori de oi și îngerii din ceruri, cu cari împreună preamăriau nașterea cea minunată!

Pruncul fu pus în ieslea dobitoacelor și pe fân moale fu așezat... Acestea jură scutecele dumnezeescului Prunc!

O, negrătită minune a smereniei lui Dumnezeu! Tu rob ai venit în lume și ca fii robilor cea mai deplină smerenie ai îmbrăcat! Cel mai puternic stăpân, împărat al împăraților, Tu n'ai îmbrăcat haină aurită, nici porfiră sau vison, ci fân și scutec de pânză aspră ai primit în dar dela cei mai umili oameni, păstorii de oi! Nesocotind podoabele lumii acesteia, Tu, prin această smerenia ai sfințit-o, Doamne!...

Și de câtă smerenie n'a dat Mântuitorul Christos dovadă mai târziu, întreaga Sa viață?! Inșiși apostolii Săi, au fost aleși dintre cei mai săraci și oropșiți oameni, dintre pescari, Trufie sau orgoliu la aceștia nu poate fi, iar când întrezărește așa ceva, Iisus le zice: „Care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie vouă slugă“, (Mat. XX, 26) și ca să lege vorba de faptă, El însuș spală picioarele apostolilor Săi!..

Dar să nu ne depărtăm de pruncul Iisus, Cel care se naște în Vitleem.

Ci să încunjurăm ieslea cea sfântă și imne de laudă să aducem spre slava Celui care se odihnește într'ansa;

Să luăm pilda acestei mame, care nu se sfiește a naște pe cel vestit de inger în cele mai umile împrejurări;

Să luăm pilda lui Iisus, Pruncul de acum și Răscumpărătorul de mai târziu, Care ne învață în cuvânt și în faptă, ce este smerenia, Să luăm pilda smereniei!

Sărbători fericite dorim tuturor cetitorilor, colaboratorilor și prietenilor noștri!

Nașterea Mântuitorului.

Spicuri din „Stunden der Andacht“.

de preotul Sinesiu Bistreanu.

Vețuind în lume niște zeci de ani, trebuie să fi avut parte și de zile bune, dar și de mari încercări, care sigur au ramas adânc întipărite în memoria mea așa, că foarte adesea să mi le reamintesc și să exclam, cu convingere: „Acelea purced din voința dumnezeiască și mâna nevăzută a unei puteri suprafirești e ceea ce conduce acestea toate!“

Momente de felul acesta le petrece ori care e născut om, fie că e acela cel mai aprig ateist, ori peste seamă de mincinos, ori ușuratic de minte; căci acele momente de cercare nu se uită, rămân pe vecie neșterse din mintea omului.

Intocmai singuraticului om ajuns în situația aceasta, tot așa o pățește un popor, ba chiar omenimea întreagă.

Pentru o însemnată parte din omenime este ziua „Nașterii Mântuitorului“ un hotărât momentuos eveniment.

E un eveniment care adânc ne emoționează, căci dă lumii o nouă directivă, o epocă în istorie își ia începutul, diferitele popoare primesc nou avânt în destinul lor, se produce o schimbare radicală în orientarea sufletească a genului omenesc.

Și de unde aceasta? Că doară se naște un copilăș dintr'o fecioară, carea nu aparținea clasei bogaților, și — ceea ce e mai puțin ademenitor — într'un sălaș primitiv, și își are originea dintr'un popor care era tributar Romanilor, un neam de oameni cu însușiri puțin magulitoare. Și ce e mai dejositor: o iesle a animalelor i-a fost leagănul!

Și cum se potrivește, că acest copilăș născut atât de obscur, să dovedească ulterior atâta minte și înțelepciune, încât străformă legi și credințe, cutremură din temelii și pe cele mai puternice împărății, far'ca să dispună de vr'o armată; imblânzește moravurile și obiceiurile celor mai sălbatice popoare. Omul barbar este ridicat în demnitate; sufletul omenesc primește o înaltă misiune și se esoperează legătura între om și Făcător. Creiază o croială prielnică adevărului, ba chiar înfricoșătoarea moarte ne-o arată mai suportabilă.

Oare să nu fie această lucrare miraculoasă o operă dumnezească, și oare de unde așa putea eu să descoper — fie pe altă cale — întreaga viață a omului cu soarta sa?

Îngrijește Dumnezeu și de cel mai neînsemnat atom din lume; — avea o deosebită

atențiune de acest pământ și de ceice viețuesc și îl locuesc pe el; iar omului îi dote un suflet mare și nemuritor, așa că omul e dinainte pregătit în a gândi și a primi în mintea sa ceea ce se apropie de perfecțiune. Și omul începe a simți și a căuta apariția Aceluia despre care i se prevestise prin minunile firei, că — deși nevăzut încă — toți îl cinsteau și venerau în diferite feluri prin ființele și faturile firei, cărora se și închinau; căci le lipsea priceperea recerută ca să se închine Creatoriului acelora.

Deodată se ivește în lume „Celce la început era Cuvântul..... și Dumnezeu era Cuvântul“ (Evg. Ioan) primind înfașurarea omenească, dar investit cu puterea vecinicieii, cu înțelepciune și iubire; iar neamul omenesc, cel muritor cu corpul, primește noua veste, pe Cel născut din domeniul eternității, și se face începere unei schimbări generale.

Din pricina aceasta primii trimiși rostesc lui Iisus, cuvinte de felul acesta: „Taina aceasta mare este, că Dumnezeu s'a descoperit în trup, s'a văzut de ingeri ș. a.“ (I. Timot. III.) Și aveau îndreptățirea a numi nașterea aceasta o taină mare, căci puțini erau cei-ce pricepeau înțelesul ei, și și-o esplicau astfel după cum le convenia; dar cu toate aceste apucături nematurate..... se enunță un mare adevăr, că Dumnezeu devine cunoscut nouă celor muritori prin firea sa omenească.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

La șezătoarea din Dumineca penultimă a Postului, a predicat profesorul de teologie *Zeno Munteanu* despre *Sfânta Taină a Euharistiei*. Pornind dela invitația făcută în evanghelia zilei, dela *omul care a făcut cină* și a cheinat pe preteni să asiste, predicatorul invită lumea creștină la cina, la mâncarea cea necruntă în care ni se dă real, întreg trupul și sângele Mântuitorului Christos: *Sfânta Cuminecătură!* Arătând sublimitatea acestei Sfinte Taine, care ne dă perpetua legătură și intimitate cu Domnul și Stăpânul nostru Christos, predicatorul apelează călduros la conștiința credincioșilor, cerându-le ca aceștia să și-o spele cât mai des *spovedindu-se* și primind *Împărtășirea sfântă!*

Luni am avut prilejul de a asista la conferința D-lui profesor universitar *Petre Grimm* despre *romanul englez*. Ca toate literaturile culte ale popoarelor Europiei, așa și cea engleză începe cu viața medievală, cavalerismul din vremea feudalismului. Romanul englez în acest timp este o descriere de fapte cu mai multă sau mai puțină legătură între aceste fapte. El se ocupă

numai de eroii unei clase superioare și nu de toți oamenii. Mai târziu ceva apar romanele utopiștilor, cum este „Utopia” lui Thomas Morus. Tot asemănător acestora este și romanul care se ocupă de viața lui Robinson Crusoe. Cu timpul romanul începe să se interiorizeze, cu alte cuvinte nu este numai o descriere de împrejurări, de fapte externe, ci se ocupă și de starea sufletească, de caracterul eroilor săi. Apoi, acești eroi încep a fi luați și din lumea de jos; toți oamenii, pot fi studiați, cu caracterele, cu păcatele lor. Aceasta este evoluția atât a romanului englez, cât și în genere a oricărui roman.

Toate timbrele de asistență socială se retrag din circulație pe ziua de 1 Ianuarie 1930. Preschimbarea timbrilor aflate asupra publicului și debitanților se va face până la 31 Ianuarie 1930. După această dată nu se va mai lua în seamă nici o cerere de preschimbare a acestor fel de timbre.

Vacanța școlilor. Ministerul Instrucțiunii și Cultelor a dispus ca școlile de stat din toată țara să ia vacanță de Sărbătorile Crăciunului cu ziua de Sâmbătă, 21 Decembrie.

† **Martin Vernichescu** preot în Verciorova a încetat din viață zilele trecute, în vârstă de 61 ani, în urma unui scurt morb de inimă.

Odihnească în pace!

BIBLIOGRAFIE

Primejdia sectelor religioase pentru statele naționale și mijloacele de apărare, de Dr. Grigorie Gh. Comșa Episcopul Aradului. Arad Tiparul Tipografiei Diecezane. Prețul 10 lei.

În vremea de azi când meditația adâncă și cugețarea creatoare de valori durabile sunt amenințate de mari primejdii, trebuie să ne bucurăm că la noi în țară se găsesc bărbați iubitori de adăvărată propășire în ordinea morală. Această ordine fiind grav primejduită de sectari, neobositul episcop P. Sa Grigorie al Aradului a găsit cu cale să tipărească în broșură conferința sa ținută la congresul misionar din Chișinău. Prea Sfinția Sa arată cu exemple din Rusia și din alte țări că sectarismul este înainte de toate o mare primejdie pentru statele naționale. Materialul întreg este nou și potrivit a convinge pe toți că sectarismul este o mișcare de ordin politic și social-economic. Recomandăm călduros broșura instructivă și ieftină.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2644/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare a următorului Muntean Vichentie domiciliat în Ohababistra, contra următoarei Sna Ana domiciliată în Ohababistra, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională nouă în baza art. 144. 146. 147. din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Ohababistra (din circumscripția Judecătoriei Caransebeș) No. coalei

cf. 612 No. de ord. A. I. 3 No. top. 433/2 Grădină în intravilan 125 stp. cu prețul de strigare 45.000 lei.

Pentru incasarea creanței de 1415 lei, capital, interese de 12% dela 21 Decembrie 1928, spese de proces și de executare de 614 lei fixate până acum, spese de 295 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **9 Ianuarie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Ohababistra.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării art. 26 XLI 1908.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauză socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și ră semneze condițiunile de licitație art. 147. 150. 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI. 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 29 Septembrie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető m. p. jud. **D. Lazarel** dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2554/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea Prima Cassă de păstrare din Caransebeș contra următorului Ignatie Coila din Poiana, la cererea următoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144. 146. 147, din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Poiana (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 61 și anume: No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 291 Grădină în intravilan 136 stp. No. top. 292 Casa No. 188 cu curte în intravilan 54 stp. cu prețul de strigare 17.000 lei;

No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 1079 fânați în Dealu Boului 428 stp. No. top. 1080 arătură în Dealu Boului 1473 stp. stp. cu prețul de strigare 8000 lei;

No. de ord. A.+1 No. top. 1050 fânați în Dealu Boului 2 jugh. 846 stp. cu prețul de strigare 4000 lei;

A.+2 No. top. 1776 fânați în Lunca 448 stp. cu prețul de strigare 3000 lei;

Pentru incasarea creanței de 10.000 lei, capital, interese de 12% dela 11 Decembrie 1928, spese de proces și de executare de 1558 lei fixate până acum, spese de 899 lei, 50 bani fixate acum pentru cererea de licitațiune;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **13 Ianuarie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Poiana.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație, nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Septembrie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető mp. jud.

D. Lazarel dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 2556/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Petru Sirbu din Cornea repr. prin Dr. Ernest Halle din Caransebeș contra urmăritului Grozav Spiridon din Obreja, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra părți din imobilele înscrise în cf. a comunei Obreja din circumscripția Tribunalului Caransebeș *No. coalei cf. 470 și anume: 1/2 parte din imobilele No. de ord. A. + 1 No. top. 1382 arătură în Mihenți 1263 stp. cu prețul de strigare 5.000 lei;

A + 2 No. top. 332 arătură în Voișan 1 jug. 319 stp. cu prețul de strigare 10.000 lei;

A + 3 No. top. 4256 fânați în Teriniori 2 jug. 641 stp. cu prețul de strigare 15.000 lei;

1/2 parte din imobilele cuprinse în coala 471 a comunei Obreja No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 1308/1 fânați în Mihenți 208 stp. No. top. 1308 3 fânați în Mihenți 589 stp. cu prețul de strigare 1.500 lei;

No. top. 4569 fânați în Verciorova 2 jug. 28 stp. cu prețul de strigare 20.000 lei.

Pentru incasarea creanței de 60.000 lei capital interese 12% dela 20 Decembrie 1928, spese de proces și de executare de 4895 lei, 50 bani, fixate până acum, spese de 1423 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru incasarea creanței de 4280 lei capital și acc. a Marioarei Gavrița din Ohababistra.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 10 Ianuarie 1930, ora 10 la casa comunală a comunei Obreja.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Septembrie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető mp. judecător

D. Lazarel p. dir. cf.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare, școlare și de birou precum și cu tot felul de obiecte bisericești
Se execută orice lucrare tipografică.

A apărut

Calendarul Românului

— Pe anul comun dela Christos 1930 —

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc. — Cuprinde 212 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 32. Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană, Caransebeș.